

Nieuwe voorzitter

Mijn belangrijkste job is om iedereen hier maximaal te helpen schitteren.

Bart Noels

*Passerelle heeft een nieuwe voorzitter. Enkele maanden geleden besloot **Liesbeth Malfait** af te treden, na jarenlange dienst. **Bart Noels** werd aangesteld als opvolger. Een beetje tot zijn eigen verrassing.*

‘Het kan soms snel gaan’, lacht Bart. ‘Een tijd geleden nam Pol Coussement, artistiek leider van Passerelle, contact met mij op om te vragen of ik lid wou worden van de raad van bestuur. Gewoon lid, geen voorzitter. Dat leek mij wel wat. Tot voor enkele jaren werkte ik als hoofdbibliothecaris in Kortrijk. Ik heb veel interesse voor cultuur en ik wou mij daar weer actief voor inzetten. Bovendien heb ik een dochtertje dat danst én ik dacht dat ik wel een rol zou kunnen spelen binnen het bestuur van Passerelle, dankzij mijn ervaringen bij Leiedal, waar ik nu werk.’ Bart is bij Leiedal verantwoordelijk voor de streeknetwerken en externe relaties. ‘Het komt er op neer dat ik de netwerken die bestaan in de regio in kaart breng - tussen de gemeentesecretarissen bijvoorbeeld - en dat ik die versterk. Dat ik waar nodig nieuwe linkjes leg tussen mensen en organisaties. Die netwerkvorming dient één doel: het ontwikkelen van Zuid-West-Vlaanderen, een regio waar het goed is om te leven, te werken en te wonen, een opdracht waar Leiedal al meer dan 50 jaar aan werkt.’

‘Pol en Liesbeth hadden al eens gepolst of ik, op termijn, bereid zou zijn om die functie over te nemen. Het scenario was dat we nog even gingen afwachten, dat ik mij rustig ging inwerken. Liesbeth verkoos evenwel de fakkel vlugger door te geven. Dus plots kwam alles in een stroomversnelling. Nu, lang heb ik niet moeten twijfelen. Het is een luxe om als voorzitter te mogen binnenstappen in een organisatie als Passerelle. Je hebt de rust van een sterke ploeg, met professionals als Pol en Sabine en een onwaarschijnlijk grote groep van gedreven vrijwilligers. En er is de ruggensteun van een uiterst bekwame raad van bestuur. Ik vind dat een groot talent van Pol en van Liesbeth, dat ze zich hebben kunnen omringen met vijf, zes mensen die een zeer goed zicht hebben op verscheidene sectoren. In de raad van beheer zit iemand uit de banksector, iemand met een juridische achtergrond, cultuur, jeugd,... Mijn belangrijkste job als voorzitter is een formule te zoeken om al die mensen maximaal te laten schitteren.’

Passerelle beter verankeren in Kortrijk om van daaruit sterker te kunnen uitvliegen naar Vlaanderen en het buitenland.

Niet enkel de sterke ploeg bij Passerelle, maar ook de filosofie van de organisatie was een belangrijke motivatie voor Bart om het voorzitterschap te aanvaarden. ‘Ik geloof heel sterk in het idee dat je pas inzicht krijgt in cultuur door zelf te creëren. Iedereen, leest wel eens een boek, gaat naar het theater, luistert muziek,... Maar ik bijvoorbeeld ben pas écht muziek gaan appreciëren nadat ik het zelf ben gaan spelen. Ik heb elf jaar in een covergroep gespeeld. Maar als ik nu naar een concert ga geniet ik van de arrangementen, de manier waarop een nummer is opgebouwd, de techniciteit van een solo,... Dat heb ik te danken aan die coverband. Het zit ook in het DNA van deze streek, de regio Kortrijk en bij uitbreiding Zuid-West-Vlaanderen, om dingen te maken, om te ontwerpen. Mijn zoontje kan erg genieten van een tentoonstelling, maar nog veel meer van de dingen die hij maakt in de academie. Mensen naar theater leiden of naar dans is een goede zaak. Maar het zou jammer zijn mocht cultuureducatie zich beperken tot theaterzalen vullen.’

Pol met de kinderen van basisschool H. Familie Berchem met IdentityKid in DeSingel tijdens de Cultuurdagen voor Leerkrachten in Opleiding

Extra 'Pollen' gezocht

Ondanks de vlotte werking van Passerelle en de stevige basisfilosofie ziet de nieuwe voorzitter nog heel wat groeimogelijkheden en onontgonnen potentieel. 'Ik heb altijd al sympathie gehad voor de compactheid van Passerelle. Ik vind dat heel mooi, hoe de werking van die organisatie draait op één, twee mensen, die iedereen kent, die vlot bereikbaar zijn. Hoe er vanuit hun dynamisme een hele beweging ontstaat. Maar er schuilt ook een gevaar in. Omdat de meeste kennis en ervaring nu nog bij Pol Coussemont zit, is Passerelle zeer afhankelijk van hem. Alles staat of valt voor een groot deel met Pol. Als we willen dat deze organisatie er ook is voor de volgende generaties, dan moet het onze ambitie zijn om nog een paar andere Pollen te zoeken op wie Passerelle kan steunen.'

Voor het overige wil Bart vooral vertrekken vanuit een soort geografische driedeling, drie niveaus waarop Passerelle actief moet zijn: binnen Kortrijk, binnen de eurometropool Kortrijk-Doornijk-Rijsel en binnen Vlaanderen. 'Laat ons beginnen met Kortrijk' zegt hij, 'Met de hele dynamiek die hier nu heerst rond creatie is dit een ideale uitvalsbasis voor Passerelle. En daar moeten we gebruik van maken, door nog beter samen te werken met onze partners hier, de cultuurcentra, het stadsbestuur, de professionele kunstenuitvoeringsorganisaties, het jeugdwerk, het rijke verenigingsleven.'

In het verleden zijn er al veel mooie projecten geweest: workshops met artiesten die in de Schouwburg of het kunstencentrum Buda te gast waren, voorstellingen die we gezamenlijk hebben georganiseerd, maar ook kleine praktische zaken rond repetitieruimte en zo. Ook de flashmob rond verkeersveiligheid vind ik een mooi voorbeeld. Dat was in september, een soort optreden op straat, dat schijnbaar uit het niets ontstaat. Het stadsbestuur had ons daarvoor ingeschakeld en de bedoeling was jongeren te sensibiliseren rond verkeersveiligheid. Wij hebben toen voorgesteld om daar enkele klassen uit Kortrijkse scholen bij te betrekken, aan wie we een korte dansintroductie hebben gegeven én er heeft zelfs een politieagent meegedanst in uniform. Om maar te zeggen dat de banden er al zijn, maar we willen ze nog steviger aanhalen.'

Het zou jammer zijn mocht cultuureducatie zich beperken tot theaterzalen vullen.

Dan is er de link met de Eurometropool. 'Ook op dat niveau is er al uitwisseling geweest', weet Bart, 'maar nog veel te weinig. De drang naar internationalisering binnen de cultuursector is erg groot, zeker bij een discipline als dans, waar de taalbarrière nauwelijks een rol speelt. Andere organisaties of gezelschappen moeten voor projecten in het buitenland verre reizen maken en zich in de kosten steken, terwijl het voor ons verdorie maar twintig minuutjes rijden is naar dat buitenland. Die luxepositie moeten we maximaal benutten en laat ons wel wezen, eigenlijk is dit nabije buitenland evengoed onze regio.'

Maar ook de band met Vlaanderen blijft primordiaal. 'Het voorbije jaar stonden we onder meer in DeSingel in Antwerpen en in KASK in Gent. Telkens weer krijg je daar te horen hoe uniek onze werking is en hoe fijn het wel was. Er is in Vlaanderen dus een groot marktpotentieel voor wat we doen. Bovendien ondersteunt voornamelijk de Vlaamse Overheid onze werking en is het onze kernopdracht om in dit landsdeel actief te zijn, niet enkel in het Kortrijkse of in West-Vlaanderen.'

'Passerelle beter verankeren in Kortrijk om van daaruit sterker te kunnen uitvliegen naar Vlaanderen en het buitenland', besluit Bart. 'Dat is kort samengevat de ambitie die ik voor Passerelle voor ogen heb.'

Passerelle organiseerde de flashmob *spelet save* in opdracht van Stad Kortrijk en in het kader van een veilig schoolbegin met live-muziek, vijf scholen en een dansend zwaantje